การจัดการความรู้ (KM)	One-Point Lesson (ความรู้เฉพาะเรื่อง)			
หัวเรื่อง	การเขียนบทความวิชาการและบทความวิจัย (ตอนที่ 1)		เลขที่เอกสาร	Jan-2013
			วันที่รายงาน	26/4/56
ประเภท	☑ความรู้พื้นฐาน ☐การแก้ไขปรับปรุง ☐ความยุ่งยาก / ปัญหาที่เกิดขึ้น	หัวหน้ากลุ่มงาน	หัวหน้างาน	ผู้จัดทำ
		ธารี วารีสงัด	ธารี วารีสงัด	ผะอบ พวงน้อย นาตยา แก้วใส

1. บทนำ

บทความที่ดีคือ ความเรียงที่เขียนขึ้นเพื่อเสนอสาระจากข้อมูลที่ถูกต้องและเสนอความคิดเห็นส่วนตัวของผู้เขียน โดยมีเนื้อหาและวิธีการนำเสนอที่เหมาะสมตามกาลสมัยและเหมาะกับกลุ่มผู้อ่านเป้าหมายโดยทั่วไป บทความจะประกอบด้วยเรื่องราวต่าง ๆ ที่คนทั่วไปไม่รู้และ/หรือ เสนอความคิดบางอย่างที่คนอื่นยังคิดไม่ถึง ในแต่ละบทความควรนำเสนอประเด็นหลักเพียงประเด็นเดียว

บทความจึงเป็นการเสนอข้อมูลที่เป็นจริงตามที่ผู้เขียนศึกษาหรือค้นคว้ามา และผู้เขียนบทความมักแทรกความคิดเห็นพร้อมทั้งข้อเสนอแนะตนไว้เสมอบทความโดยทั่วไปจะเน้นการสื่อสารไปยังกลุ่มเป้าหมายเฉพาะดังนั้นจึงต้องนำเสนอข้อมูลและความเห็นอย่างลึกซึ้ง

โดยทั่วไปการเขียนบทความจะเป็นการเสนอข้อมูลและแนวคิดแก่ผู้อ่าน ส่วนผู้อ่านจะเห็นคล้อยตามหรือไม่นั้นจะขึ้นอยู่กับความน่าเชื่อถือของข้อมูลแนวคิดและเหตุผลรวมทั้งเทคนิคและวิธีการนำเสนอด้วย บางกรณีความเชื่อมั่นของผู้อ่านต่อผู้เขียนก็มีผลต่อการยอมรับขอผู้อ่านด้วย บทความอาจแบ่งออกเป็นประเภท ได้ดังนี้

ก. บทความวิชาการ	**ข. บทความวิจัย**
ค. บทความโต้แย้ง	**ง. บทความคำนำแนะนำ**
จ. บทความแสดงความคิดใหม่	**ฉ. บทความท่องเที่ยวเดินทาง**
ช. บทความกึ่งชีวประวัติ	**ซ. บทความสัมภาษณ์**
ฌ. บทความอุปมาอุปไมย	**ญ. บทความเหตุความสำคัญ**

มีผู้รู้บางท่านจัดให้บทความวิชาการและบทความวิจัยจัดอยู่ในกลุ่มเดียวกัน แต่ตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการข้าราชการมหาวิทยาลัย (ก.ม.) แยกกลุ่มผลงานทั้ง 2 แบบนี้ออกจากกันโดยมีคำจำกัดความไว้ว่า

บทความวิชาการ หมายถึง เอกสารซึ่งเรียบเรียงจากผลงานทางวิชาการของตนเองหรือของผู้อื่นในลักษณะที่เป็นการวิเคราะห์วิจารณ์หรือเป็นบทความที่เสนอแนวความคิดใหม่ ๆ จากพื้นฐานทางวิชาการนั้น ๆ

ผลงานวิจัย หมายถึง ผลงานค้นคว้าอย่างมีระบบและมีความมุ่งหมายชัดเจนเพื่อให้ได้ข้อมูลหรือหลักการบางอย่างที่จะนำไปสู่ความก้าวหน้าทางวิชาการหรือการนำวิชาการมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์

ผลงานวิจัยมีลักษณะเป็นเอกสารที่มีรูปแบบของการวิจัยตามหลักวิชาการ เช่น มีการตั้งสมมุติฐานหรือมีการกำหนดปัญหาที่ชัดเจน สมเหตุผลโดยจะต้องระบุวัตถุประสงค์ที่เด่นชัดแน่นอนมีการรวบรวมข้อมูลพิจารณาวิเคราะห์ ตีความและสรุปผลการวิจัยที่สามารถให้คำตอบหรือบรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการได้

ดังนั้น ในที่นี้จึงจะแยกบทความวิชาการและบทความวิจัยออกจากกัน และจะเสนอเน้นในเรื่องการเขียนบทความทางวิชาการและบทความวิจัยเท่านั้น

ผลที่ได้รับ											
	วันที่										
	ผู้ถ่ายทอด										
	ผู้รับการถ่ายทอด										

การจัดการความรู้ (KM)	One-Point Lesson (ความรู้เฉพาะเรื่อง)			
หัวเรื่อง	การเขียนบทความวิชาการและบทความวิจัย (ตอนที่ 2)		เลขที่เอกสาร	Feb-2013
			วันที่รายงาน	26/4/56
ประเภท	☑ความรู้พื้นฐาน ☐การแก้ไขปรับปรุง ☐ความยุ่งยาก / ปัญหาที่เกิดขึ้น	หัวหน้ากลุ่มงาน	ผู้จัดทำ	ผู้จัดทำ
		ธารี วารีสงัด	ธารี วารีสงัด	ผะอบ พวงน้อย นาตยา แก้วใส

2. การเลือกเรื่อง

การเลือกเรื่องใดๆมาเขียนอาจจะแบ่งได้เป็น 4 ลักษณะคือ

2.1 เลือกตามความเชี่ยวชาญของผู้เขียน

ผู้เขียนสามารถเสนอข้อมูลหรือแนวคิดได้อย่างลึกซึ้ง เนื่องจากความรู้และประสบการณ์ที่สะสมมานานแต่ถ้าเลือกเรื่องที่มีข้อมูลและแนวคิดในลักษณะเดียวกันมาเขียนเสมอทำให้ผู้อ่านที่ติดตามผลงานของผู้เขียนรู้สึกว่าไม่มีสิ่งใหม่ให้น่าติดตาม ดังนั้น การเลือกเรื่องลักษณะนี้จึงจำเป็นต้องศึกษาค้นคว้าข้อมูลใหม่ ๆ ตลอดจนศึกษาและทดสอบแนวความคิดใหม่ทั้งทางกว้างและทางลึกเพื่อนำมาเสนออย่างต่อเนื่อง

2.2 เลือกตามความสนใจของผู้เขียน

ผู้เขียนมือใหม่ยังขาดความรู้เฉพาะเรื่องอย่างลึกซึ้งแต่มักเป็นกลุ่มที่มีความคิดเห็นใหม่ที่อาจจะแตกต่างจากผู้ที่เคยทำงานในสาขานั้น ๆ มานาน ความเห็นหรือการตรวจสอบทบทวนข้อมูลมักจะนำไปสู่การพัฒนาแนวคิดหรือวิธีการใหม่ ๆ ที่ผู้เชี่ยวชาญอาจมองข้ามไป

2.3 เลือกตามความต้องการของหน่วยงานหรือเป้าหมายเฉพาะ

ผู้เขียนที่เป็นนักเขียนคอลัมน์ประจำเป็นนักประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานเป็นหัวหน้าหน่วยงาน หรือฯลฯข้อมูลและความเห็นของผู้เขียนจึงมักอยู่ในวงจำกัดตามนโยบายหรือวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน เนื้อหาส่วนใหญ่มักเป็นเรื่องที่ผู้เขียนไม่ถนัดหรือไม่ตรงกับความสนใจหรือแนวคิดของผู้เขียน ดังนั้น ผู้เขียนจะต้องเขียนอย่างระมัดระวังพยายามหาข้อมูลตลอดจนเสนอแนวความคิดให้กว้างขวางให้มากที่สุดตามที่เวลาและโอกาสจะอำนวยและต้องระลึกไว้ว่าผู้ที่รับผิดชอบเนื้อหาและแนวคิดคือตัวผู้เขียนเอง ดังนั้น จึงต้องพยายามเขียนอย่างระมัดระวังเป็นอย่างยิ่ง

2.4 เลือกตามกระแสความสนใจของสังคม

ในบางช่วงเวลาอาจเกิดกระแสความสนใจของสังคมในบางเรื่องอันเนื่องมาจากเหตุการณ์หรือสถานการณ์บังคับ เช่น เกิดภัยธรรมชาติ ภัยสงคราม หรือการปรับสภาพสังคมอย่างกะทันหัน เป็นต้น ผู้เขียนจะต้องพยายามหาข้อมูลให้ถูกต้องและลึกซึ้งภายในระยะเวลาสั้นและต้องลงมือเขียนทันที ข้อจำกัดหลักของการเลือกเรื่องลักษณะนี้คือ ข้อมูลและความเห็นที่ผู้เขียนอาจไม่มีเวลารวบรวมใคร่ครวญให้รอบคอบได้ ผู้ที่เลือกเขียนเรื่องในลักษณะนี้ควรมีความรู้รอบตัวอย่างกว้างขวาง มีความสามารถในการจับประเด็นและกระแสความสนใจของสังคมได้อย่างรวดเร็ว ตลอดจนมีจินตนาการและความสามารถในการเชื่อมโยงข้อมูลให้กลมกลืนได้โดยง่าย

มักมีคำถามอยู่เสมอว่าจะเลือกเรื่องให้กว้างหรือแคบเท่าใดจึงจะเหมาะสม การตอบคงตอบชี้ชัดลงไปได้ยากมาก แต่โดยทั่วไปบทความที่ดีจะมีประเด็นหลักเพียงประเด็นเดียว ดังนั้น การเลือกประเด็นที่กว้างขวางหรือแคบจึงมีผลต่อการวางโครงเรื่องและการนำเสนออยู่มาก บทความทั่วไปมักจะมีความยาวอยู่ในช่วง 8 ถึง 15 หน้าพิมพ์ดีดมาตรฐาน บทความที่สั้นเกินไปมักให้ข้อมูลและความเห็นได้ไม่ลึกซึ้ง แต่ถ้าความยาวเกินไปมักเยิ่นเย้อ หรือผู้อ่านหมดความสนใจที่จะอ่านอย่างละเอียดตั้งแต่ต้นจนจบ นอกจากผู้เขียนจะมีวิธีการนำเสนอที่ชวนติดตาม แต่วิธีการทำเช่นนี้มักจะทำได้ยากเพราะบทความทางวิชาการหรือบทความวิจัยมักเป็นเรื่องที่เป็นจริงเป็นจังและมีเนื้อหาที่ต้องทำให้ผู้อ่านใคร่ครวญติดตามอยู่เกือบทุกถ้อยคำ

ผลที่ได้รับ											
	วันที่										
	ผู้ถ่ายทอด										
	ผู้รับการถ่ายทอด										

การจัดการความรู้ (KM)	One-Point Lesson (ความรู้เฉพาะเรื่อง)			
หัวเรื่อง	การเขียนบทความวิชาการและบทความวิจัย (ตอนที่ 3)		เลขที่เอกสาร	Mar-2013
			วันที่รายงาน	26/4/56
ประเภท	☑ความรู้พื้นฐาน ☐การแก้ไขปรับปรุง ☐ความยุ่งยาก / ปัญหาที่เกิดขึ้น	หัวหน้ากลุ่มงาน	หัวหน้างาน	ผู้จัดทำ
		ธารี วารีสงัด	ธารี วารีสงัด	ผะอบ พวงน้อย นาตยา แก้วใส

3. การวางโครงเรื่องการเขียนบทความวิชาการ

3.1 โครงเรื่องบทความวิชาการ

การนำเสนอบทความนิยมแบ่งออกเป็นหัวข้อย่อยเพื่อให้ผู้อ่านและผู้เขียนทราบพัฒนาการ และการนำสู่เข้าประเด็นสำคัญที่ต้องการนำเสนอในบทความนั้นผู้เขียนจึงควรวางโครงเรื่องโดยละเอียด ในการทำเช่นนี้ยังช่วยให้ผู้เขียนทราบด้วยว่าข้อมูลที่มีอยู่นั้นเพียงพอและเหมาะสมหรือไม่ โดยทั่วไปแล้วบทความวิชาการมักแบ่งออกเป็น 3 ส่วนที่สำคัญคือ ความนำ เนื้อเรื่อง และบทส่งท้าย

3.1.1 ความนำ

การเขียนความนำจึงต้องใช้เทคนิคการจูงใจให้ผู้อ่านติดตามแรงจูงใจที่สำคัญของผู้อ่านบทความก็คือการชี้ให้เห็นว่าผู้อ่านจะได้รับประโยชน์อะไรจากการอ่านครั้งนี้

ความนำที่มีผู้ใช้อยู่เสมอและยังคงใช้ได้ดี ได้แก่

ก. ความนำที่เป็นเรื่องเล่า
ข. ความนำที่เป็นคำถาม
ค. ความนำที่บรรยายสถานการณ์
ง. ความนำที่แสดงความขัดแย้ง
จ. ความนำที่สรุปความสำคัญ
ฉ. ความนำที่เป็นการชวนสนทนา
ช. ความนำที่เป็นสุภาษิตหรือบทกวี
ซ. ความนำที่แสดงเจตนาของผู้เขียน
ฌ. ความนำที่ใช้คำกระตุ้นเพื่อสร้างความประทับใจ
ญ.ความนำที่มาจากข่าว

ความนำแบบใดจะขึ้นอยู่กับเนื้อหาบทความ ลีลาในการนำเสนอ ความชอบและความคุ้นเคยของผู้เขียนเองด้วยการเขียนความนำนั้น จะไม่มีกฎตายตัว แต่ความสำเร็จจะวัดได้จากการที่ผู้อ่านติดตามอ่านต่อไปจนจบหรือไม่

3.1.2 เนื้อเรื่อง

การดำเนินเนื้อเรื่องควรแบ่งออกเป็นหัวข้อย่อย ๆ โดยการเขียนเชื่อมให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจตั้งแต่ต้นจนจบการเขียนในส่วนนี้จะต้องพยายามเขียนตามลักษณะของผู้อ่านที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย

การแบ่งหัวข้อเรื่องในเนื้อเรื่องตามปกติจะทำใน 2 ลักษณะคือ

ก) จากกว้างมาแคบ คือ เริ่มจากการอธิบายทั้งระบบและค่อยอธิบายในรายละเอียดเฉพาะเรื่องที่แคบลงหรือ

ข) อธิบายจากส่วนย่อย ๆ ในรายละเอียดแล้วจึงนำมารวมเป็นระบบใหญ่ทั้งหมด ผู้เขียนต้องไม่ลืมวัตถุประสงค์หลักของบทความ เนื้อหาและคำอธิบายควรนำเข้าสู่จุดประสงค์หลักทั้งหมด การให้ข้อมูลและความคิดเห็นที่ไม่ตรงประเด็นจะนำไปสู่การเข้าใจคลาดเคลื่อนหรือสับสนเป็นอย่างมาก

การนำเสนอเนื้อหาให้ง่ายและสะดวกขึ้นอาจทำได้โดยการยกตัวอย่าง การใช้ภาพประกอบหรือการใช้ตารางสรุปช่วยในการนำเสนอในแต่ละช่วงตอนที่เหมาะสม

ผลที่ได้รับ											
	วันที่										
	ผู้ถ่ายทอด										
	ผู้รับการถ่ายทอด										

การจัดการความรู้ (KM)	One-Point Lesson (ความรู้เฉพาะเรื่อง)			
หัวเรื่อง	การเขียนบทความวิชาการและบทความวิจัย (ตอนที่ 4)		เลขที่เอกสาร	Apr-2013
			วันที่รายงาน	26/4/56
ประเภท	☑ความรู้พื้นฐาน ☐การแก้ไขปรับปรุง ☐ความยุ่งยาก / ปัญหาที่เกิดขึ้น	หัวหน้ากลุ่มงาน	หัวหน้างาน	ผู้จัดทำ
		ธารี วารีสงัด	ธารี วารีสงัด	ผะอบ พวงน้อย นาตยา แก้วใส

3.1.2.1 การยกตัวอย่าง ช่วยนำเสนอข้อมูลหรือการวิเคราะห์ที่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ได้ดี สามารถอธิบายจุดเน้นได้โดยผู้อ่านมักมีความสนใจมากกว่าการอธิบายปกติ เป็นการเปลี่ยนบรรยากาศในการติดตามเรื่องอีกด้วย จึงควรสร้างเนื้อหาให้ใกล้กับสถานการณ์จริงที่ทันสมัยและตรงเป้า พร้อมทั้งแสดงข้อมูลให้เพียงพอต่อการวิเคราะห์

3.1.2.2 ภาพประกอบ ช่วยให้สามารถนำเสนอข้อมูลจำนวนมากได้อย่างสะดวกและกระชับ ช่วยให้ผู้อ่านทราบและเข้าใจข้อมูลได้อย่างรวดเร็วและลึกซึ้ง มีอยู่หลายรูปแบบ เช่น

ก. แผนภูมิ ได้แก่ แผนภูมิวงกลม (Pie หรือ Circle Chart) ใช้แสดงปริมาณเปรียบเทียบ แผนภูมิแท่ง (Bar Chart) ใช้แสดงข้อมูลที่มิได้แสดงความต่อเนื่องกัน หรือเป็นการเปรียบเทียบของสิ่งต่าง ๆ ในลักษณะเดียวกัน และแผนภูมิเส้น (Line Chart หรือ Graph) แสดงลักษณะเป็นข้อมูลที่มีลักษณะข้อมูลต่อเนื่องกัน

ข. แผนผัง (Diagram) มีอยู่หลายลักษณะ เช่น แบบกล่อง ซึ่งใช้แสดงส่วนประกอบสำคัญของระบบและแสดงความสัมพันธ์ระหว่างส่วนประกอบเหล่านี้ แผนผังภาพร่าง (Schmatic Line Diagram) แสดงรูปร่างที่เป็นเค้าโครงขออุปกรณ์พอที่จะเข้าใจได้อย่างรวดเร็วและมีเส้นโยงแสดงความสัมพันธ์ของส่วนประกอบเหล่านี้

ค. ภาพ ภาพที่ใช้ประกอบอาจเป็นภาพถ่าย ภาพเหมือนที่เขียนขึ้น หรือภาพในลักษณะการเขียนแบบทางช่างอุตสาหกรรม ในกรณีที่ต้องการลดความจริงจังของเนื้อหา การเสริมภาพล้อหรือภาพการ์ตูนอาจทำให้บรรยากาศการอ่านดีขึ้นแต่จะลดความจริงจังทางวิชาการลง การใช้ภาพควรเลือกภาพที่เน้นจุดที่ต้องการนำเสนออย่างชัดเจนและไม่ควรมีจำนวนภาพเกินจำเป็น

3.1.2.3 ตาราง แสดงข้อมูลเปรียบเทียบเชิงตัวเลขหรือเชิงบรรยายสั้นๆ ตัวเลขและการบรรยายควรอยู่ในลักษณะสรุปมากกว่าที่จะเป็นข้อมูลดิบควรใช้ประกอบคำอธิบายที่ชี้เฉพาะให้เห็นด้วย การจัดวางตำแหน่งข้อมูลในตารางควรทำอย่างระมัดระวัง โดยคำนึงว่าผู้อ่านเมื่ออ่านตารางแล้วควรเข้าใจความสัมพันธ์ ความต่อเนื่อง ความสมบูรณ์ และหน่วยของข้อมูลอย่างชัดเจน ตลอดจนความน่าเชื่อถือและที่มาของข้อมูลด้วย

3.1.3 บทส่งท้าย

เป็นส่วนที่แสดงการจบของบทความ การจบบทความที่ดีต้องทำให้ผู้อ่านเข้าใจประเด็นสำคัญ หรือมีความต้องการศึกษาเรื่องนั้น ๆ ต่อไป หรือได้ความคิดที่จะนำไปใช้ประโยชน์ การลงท้ายบทความนิยมทำกันหลายลักษณะ เช่น

ก. ตอบคำถาม

ข. สรุปสาระสำคัญของเรื่อง

ค. เชิญชวนให้ร่วมมือ

ง. แสดงมติของผู้เขียน

จ. เล่นคำให้ขบขันหรือคำคมที่กระทบความรู้สึกในทางสร้างสรรค์

ฉ. เสียดสีให้ผู้อ่านสะใจ

บทความที่ดีจะต้องมีเนื้อหาในทางสร้างสรรค์ที่ทำให้ผู้อ่านเกิดความคิดหรือความรู้ หรือแนวปฏิบัติในทางสร้างสรรค์ที่ดีต่อไป ในบทส่งท้ายไม่ควรมีข้อมูลหรือแนวคิดเพิ่มเติมจากที่นำเสนอมาแล้ว อีกกรณีที่ต้องการเสนอแนวคิดเพิ่มเติมควรทำในลักษณะการเสนอแนะเพื่อศึกษาต่อไป

ผลที่ได้รับ											
	วันที่										
	ผู้ถ่ายทอด										
	ผู้รับการถ่ายทอด										

การจัดการความรู้ (KM)	One-Point Lesson (ความรู้เฉพาะเรื่อง)			
หัวเรื่อง	การเขียนบทความวิชาการและบทความวิจัย (ตอนที่ 5)		เลขที่เอกสาร	May-2013
			วันที่รายงาน	26/4/56
ประเภท	☑ความรู้พื้นฐาน ☐การแก้ไขปรับปรุง ☐ความยุ่งยาก / ปัญหาที่เกิดขึ้น	หัวหน้ากลุ่มงาน	หัวหน้างาน	ผู้จัดทำ
		ธารี วารีสงัด	ธารี วารีสงัด	ผะอบ พวงน้อย นาตยา แก้วใส

3.1.4 หลักฐานอ้างอิงและเชิงอรรถ (Footnote)

การเขียนบทความวิชาการโดยทั่วไปต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานที่เป็นจริงและถูกต้องโดยมีข้อมูลสนับสนุน และข้อมูลเหล่านี้อาจเป็นข้อมูลที่ผู้เขียนค้นคว้าเอง หรือของหน่วยงาน หรือของบุคคลอื่น ดังนั้น เพื่อแสดงความเคารพและให้เกียรติแก่เจ้าของผลงานและเปิดโอกาสให้ผู้อ่านที่สนใจในรายละเอียดสามารถศึกษาค้นคว้าต่อไปได้สะดวก กับเป็นการยืนยันความถูกต้องหรือระดับความน่าเชื่อถือของข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์ ผู้เขียนจึงควรแสดงหลักฐานอ้างอิงประกอบ

วิธีการเขียนหลักฐานอ้างอิงและเชิงอรรถ มีอยู่หลายระบบ ผู้เขียนบทความจะต้องศึกษาเองว่าแหล่งที่ตีพิมพ์บทความนั้นกำหนดวิธีการเขียนหลักฐานอ้างอิงอย่างไร ตามความเป็นจริงแล้วไม่ว่าจะใช้วิธีการเขียนตามระบบใดก็ตาม จะต้องมีข้อมูลสำคัญคล้ายคลึงกันทั้งสิ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะต้องมีข้อมูลที่ทำให้ผู้อ่านสามารถติดตามค้นหาหลักฐานนั้น ๆ ได้โดยสะดวก ข้อมูลเหล่านี้จะต้องประกอบด้วย ชื่อผู้แต่ง ชื่อหนังสือ หรือชื่อบทความและชื่อวารสาร หมายเลขของรายงานเล่มที่ ปีที่ วัน เดือน ปีที่พิมพ์ สำนักพิมพ์หรือแหล่งพิมพ์ เมือง ประเทศ หน้าที่ลงบทความนั้น ๆ

โดยทั่วไปในการเขียนหลักฐานอ้างอิง ชื่อบุคคลที่เป็นภาษาต่างประเทศ นิยมใช้ชื่อสกุล นำหน้าและใช้อักษรชื่อตัวและชื่อกลาง แต่ในการเขียนชื่อที่เป็นคนไทย นิยมเขียนชื่อตัวก่อนแล้วจึงใช้นามสกุลต่อมา

ก. ชนชั้นรากฐานของประเทศ คือผู้ให้กำเนิดวัฒนธรรมประจำชาติ..."[3]

[3]ถ้าจะแปลสมมติฐานนี้ตามนัยแห่งวรรณคดีวิทยา ก็คงจะได้ว่า "วรรณคดีชาวบ้านถือกำเนิดและรากฐานแห่งวัฒนธรรมทางวรรณกรรมประจำชาติ"

ข. ภูมิพลอดุลยเดช, พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว. (2545). **เรื่องทองแดง.** กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์สยามรัฐ.

ค. วรพจน์ รักธรรม. (2547, เมษายน). **วารสารสารานุกรมศึกษาศาสตร์.** 32, 68-69.

ง. แสงชัย สุนทรวัฒน์. (2538, กันยายน) โลกสีเขียว: ยักษ์ตื่น. **ไทยรัฐ.** หน้า 2.

บรรณานุกรม

http://203.155.220.239/public_files/news/cms_detail/0000094.jpg

http://www.thaitambon.com/tambon/tpubdesc.asp?id=103001

http://nairobroo.com

http://www.bangkoktourist.com/places/chatuchak_park/chatuchak-park-and-chat

จตุจักร. **เสน่ห์จตุจักร.** เอกสารสำนักงานเขตจตุจักร ราชบัณฑิตยสถาน . **อ่านอย่างไรและเขียนอย่างไร.** กรุงเทพมหานคร : หจก. อรุณการพิมพ์ , ๒๕๔๓

ทวีศักดิ์ ญาณประทีป. **พจนานุกรม ฉบับเฉลิมพระเกียรติ.** กรุงเทพมหานคร : บริษัท สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช จำกัด , ๒๕๓๐

สุวิทย์ คำมูล . **การพัฒนาผลงานทางวิชาการ สู่การเลื่อนวิทยฐานะ .** กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วน จำกัดภาพพิมพ์ , ๒๕๕๐

สุภัทรา คุปตะวาณิช. **เอกสารประกอบการสอน ชุด แผ่นดินทอง....ท้องถิ่นจตุจักร**

ผลที่ได้รับ											
	วันที่										
	ผู้ถ่ายทอด										
	ผู้รับการถ่ายทอด										

การจัดการความรู้ (KM)	One-Point Lesson (ความรู้เฉพาะเรื่อง)			
หัวเรื่อง	การเขียนบทความวิชาการและบทความวิจัย (ตอนที่ 6)		เลขที่เอกสาร	Jun-2013
			วันที่รายงาน	26/4/56
ประเภท	☑ความรู้พื้นฐาน ☐การแก้ไขปรับปรุง ☐ความยุ่งยาก / ปัญหาที่เกิดขึ้น	หัวหน้ากลุ่มงาน	หัวหน้างาน	ผู้จัดทำ
		ธารี วารีสงัด	ธารี วารีสงัด	ผะอบ พวงน้อย นาตยา แก้วใส

3.2 โครงเรื่องบทความวิจัย

มีความคล้ายคลึงกับโครงสร้างของวิทยานิพนธ์ นั่นคือ จะประกอบด้วย บทคัดย่อ บทนำ วิธีการวิจัย ผลและการวิจารณ์ผล บทสรุป ข้อเสนอแนะในการศึกษาและวิจัยต่อไป หลักฐานอ้างอิง และภาคผนวก สามารถนำเสนอข้อมูลให้ผู้อ่านเข้าใจได้โดยง่ายและรวดเร็วในเรื่องต่อไปนี้

ก. ปัญหาที่วิจัยคืออะไร

ข. นักวิจัยดำเนินการวิจัย ศึกษาปัญหานั้นอย่างไร

ค. นักวิจัยค้นพบอะไร

ง. สิ่งค้นพบได้นี้มีความหมายอย่างไร

บทความวิจัยควรจะมีจุดเน้นในเรื่องหนึ่งเรื่องใดเพียงเรื่องใด โดยเป็นการนำเสนอความรู้ใหม่แสดงให้เห็นถึงความถูกต้องของวิธีการค้นคว้าและวิจัยที่นำมาใช้ กระบวนการที่อยู่ในจินตนาการและการพัฒนาเพื่อกำหนดปัญหาตั้งแต่ตอนเริ่มต้นตลอดจนสมมุติฐานที่ไม่เกี่ยวข้องโดยตรงกับผลที่ได้มักจะไม่นำเสนอไว้สิ่งที่นำเสนอจะเป็นเพียงข้อความแสดงปัญหาและสมมุติฐานที่พิจารณาในตอนท้ายสุด พร้อมทั้งหลักฐานสนับสนุนต่างๆ

3.2.1 บทคัดย่อ บทคัดย่อ คือข้อความสรุปผลงานที่ทำอย่างรัดกุมมักเขียนหลังจากเขียนบทความเสร็จเรียบร้อยแล้ว ตามธรรมดาบทคัดย่อจะยาวเพียง 1 ถึง 2 ย่อหน้าสั้น ๆ เป็นการชี้ให้เห็นประเด็นหลักที่เป็นจุดเด่น เป็นการสรุปบทนำและบทสรุปนั่นเอง บทคัดย่อประกอบด้วยการแสดงปัญหา วิธีการแก้ปัญหา และผลสรุปหลักแก่ผู้อ่านเพื่อแสดงว่าบทความนี้จะนำเสนอข้อมูลที่เขาสนใจหรือไม่ บทคัดย่อจึงต้องมีข้อมูลเพียงพอที่ผู้อ่านสามารถตัดสินใจได้ว่าควรอ่านบทความทั้งฉบับหรือไม่

3.2.2 บทนำจะเป็นการเสนอปัญหา ความสำคัญของปัญหาและกำหนดขอบเขตของปัญหา และวัตถุประสงค์ของการวิจัย ควรแสดงการศึกษาจากเอกสารอื่น ๆ ที่สำคัญไว้ด้วย การเน้นความสำคัญของปัญหาที่กระทบต่อสังคมหรือผู้อ่านจะเป็นจุดจูงใจให้ผู้อ่านสนใจได้ดี

3.2.3 วิธีการวิจัย ผู้เขียนควรเสนอรูปแบบและวิธีการวิจัยที่ทำอย่างชัดเจน เพื่อให้ผู้อ่านทราบและมั่นใจว่าวิธีการที่ทำถูกต้องและเหมาะสมกับปัญหาการวิจัยนั้น

3.2.4 อุปกรณ์การวัดและวิธีวัด เป็นส่วนที่แสดงให้ผู้อ่านเชื่อมั่นได้ว่าข้อมูลของการวิจัยนี้มีความละเอียดและน่าเชื่อถือเพียงใด ในหลายกรณีจึงมีการนำเสนอรายละเอียดของอุปกรณ์หลักที่ใช้ในการวัดในบทความด้วย

3.2.5 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เป็นการนำเสนอหลักการสำคัญเชิงทฤษฎีที่ผู้วิจัยประยุกต์จากทฤษฎีที่ยอมรับแล้วมาใช้กับปัญหาการวิจัยที่กำหนดขึ้น แสดงให้ผู้อ่านทราบความลึกซึ้งของผลงานในเชิงวิชาการว่าอยู่ในระดับใด ในหลายกรณีการตัดสินว่าผลงานที่ทำเป็นงานวิจัยหรือพัฒนางานอาจทำได้โดยใช้การประยุกต์ทฤษฎีนี้เป็นเกณฑ์สำคัญด้วย

3.2.6 ผลและการวิจารณ์ผล การนำเสนอข้อมูลอาจอยู่ในรูปของตารางหรือกราฟ หรือแผนภูมิ เพื่อความกะทัดรัดและแสดงการเปรียบเทียบอย่างชัดเจนตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย การให้ข้อมูลอื่น นอกเหนือจากวัตถุประสงค์ก็อาจทำได้แต่ควรแสดงเป็นข้อสังเกตที่พบ

ผลที่ได้รับ											
	วันที่										
	ผู้ถ่ายทอด										
	ผู้รับการถ่ายทอด										

การจัดการความรู้ (KM)	One-Point Lesson (ความรู้เฉพาะเรื่อง)			
หัวเรื่อง	การเขียนบทความวิชาการและบทความวิจัย (ตอนที่ 7)		เลขที่เอกสาร	Jul-2013
			วันที่รายงาน	26/4/56
ประเภท	☑ความรู้พื้นฐาน ☐การแก้ไขปรับปรุง ☐ความยุ่งยาก / ปัญหาที่เกิดขึ้น	หัวหน้ากลุ่มงาน	หัวหน้างาน	ผู้จัดทำ
		ธารี วารีสงัด	ธารี วารีสงัด	ผะอบ พวงน้อย นาตยา แก้วใส

3.2.7 การเขียนส่วนอื่น ๆ เป็นการเขียนในทำนองเดียวกันกับการเขียนบทความวิชาการ ต้องพยายามสื่อสารข้อมูลให้ทั้งผู้เขียนและผู้อ่านเข้าใจตรงกันอย่างถูกต้องและชัดเจนให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ และผู้เขียนควรพยายามเขียนให้ผู้อ่านเข้าใจได้ง่ายที่สุดด้วย ดังนั้นจึงควรหลีกเลี่ยงการใช้ภาษาหรือสำนวนที่วกวน หรือตีความได้หลายรูปแบบในการเขียนบทความวิชาการและบทความวิจัย ควรเขียนประโยคสั้น ๆ ไม่ซับซ้อน การเลือกคำควรเลือกคำที่ให้ความหมายถูกต้องชัดเจนและเข้าใจง่าย ไม่ใช้คำฟุ่มเฟือย หลีกเลี่ยงการใช้คำศัพท์เทคนิคเฉพาะมากเกินความจำเป็น และผู้เขียนเองจะต้องรู้ความหมายของคำทุกคำที่เขียนขึ้นอย่างลึกซึ้ง คำที่มาจากภาษาต่างประเทศควรพยายามแปลให้เป็นภาษาไทยที่สื่อความหมายได้ดีที่สุด และวงเล็บภาษาต่างประเทศไว้เพื่อความเข้าใจ ควรใช้ศัพท์บัญญัติของราชบัณฑิตสถาน ใช้สำนวนไทยในลักษณะเป็นภาษาไทย มิใช่ภาษาไทยที่ถอดความแบบคงรูปภาษาต่างประเทศ ประโยคและย่อหน้าควรมีความสั้นยาวตามความเหมาะสมของเนื้อหาและจุดเน้น

ในการเขียนเนื้อเรื่อง ต้องมีสาระเป็นเรื่องเป็นราวมีแนวคิดประเด็นหลัก แต่ละย่อหน้าที่เขียนจะต้องมีสาระสำคัญที่ต้องการถ่ายทอดถึงผู้อ่าน การดำเนินเนื้อหาต้องสอดคล้องกลมกลืนกันตลอดบทความ และมีความเกี่ยวพันกันเป็นขั้นเป็นตอน ข้อมูลต่าง ๆ จะต้องเชื่อถือได้ และผู้เขียนต้องแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าส่วนใดเป็นข้อมูล และส่วนใดเป็นความเห็น ต้องไม่ใช้อารมณ์ในการแสดงความเห็นอย่างเด็ดขาด ไม่ควรสรุปความเห็นในลักษณะของการตัดสินชี้ขาดตามความคิดของตน แต่ถ้าจำเป็นต้องตัดสินตามเหตุและผลโดยอิงหลักวิชาการเป็นสำคัญ

4. การตั้งชื่อบทความ

เป็นสิ่งที่จูงใจขั้นต้นที่จะทำให้ผู้อ่านสนใจอ่านเรื่องที่เขียน ต้องพยายามตั้งชื่อให้เหมาะสม โดยทั่วไปชื่อบทความวิชาการและบทความวิจัยมักตั้งชื่อที่สอดคล้องกับเนื้อหาของบทความนั้นโดยตรง ควรใช้คำให้สั้นและกระชับ อาจใช้คำตามสมัยนิยมให้ดึงดูดผู้อ่านได้บ้าง แต่ไม่ควรถือเป็นจุดหลัก การตั้งชื่อโดยตั้งในลักษณะของคำถามก็อาจทำได้สำหรับบทความในบางลักษณะ

5. จรรยาบรรณของนักวิชาการ

ในการเขียนบทความทางวิชาการและวิจัยพึงระลึกไว้เสมอว่าจะต้องเขียนโดยมีความตั้งใจจริงในการนำเสนอข้อมูลที่ถูกต้องเพื่อพัฒนาและเผยแพร่วิชาการในสายตาของตน การบิดเบือนข้อมูลและการวิเคราะห์เพื่อผลประโยชน์ของตนหรือหมู่คณะ และการโกงเอาผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนนับได้ว่าเป็นการกระทำที่ผิดจรรยาบรรณของนักวิชาการอย่างรุนแรง ผู้เขียนต้องพยายามศึกษาและนำเสนอผลงานในส่วนที่จะสร้างสรรค์สังคมและวงวิชาการให้ดีขึ้น และต้องไม่กล่าวร้ายป้ายสีนักวิชาการคนอื่น ๆ ที่มีความคิดแตกต่างจากตน การวิจารณ์ผลงานผู้อื่นควรทำเฉพาะเพื่อประโยชน์ทางวิชาการและการพัฒนาสังคมเท่านั้น

6. สรุป

การเขียนบทความทางวิชาการ และบทความวิจัย จะไม่เป็นสิ่งที่มีความยากลำบากเกินกว่านักวิชาการจะทำได้ แต่ก็ไม่ง่ายจนใคร ๆ ก็ทำได้ทุกคน เป็นที่แน่ชัดว่าการเขียนบทความนี้ ถ้าพยายามฝึกฝนอย่างจริงจังแล้วจะทำได้ทุกคน พึงระลึกไว้เสมอด้วยว่า บทความที่เขียนขึ้น ถ้าหากไม่มีส่วนใดดีกว่าบทความคนอื่นที่ตีพิมพ์แล้วบทความนั้นจะยังคงเป็นบทความที่ดีไม่ได้

ผลที่ได้รับ											
	วันที่										
	ผู้ถ่ายทอด										
	ผู้รับการถ่ายทอด										